

25. januar 2021
Sagsnr.: 18/01590
JAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i klage over af afgørelse om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2009-2011 i Thisted Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 om kompensation til landbrugere for manglende direkte arealstøtte og om tildeling af betalingsrettigheder, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 20. december 2016 om afslag på kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteårene 2009-2011 på A 1, 7700 Thisted.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 9. januar 2017 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af klager, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at

- det ikke er muligt for klager at tjekke, om der var betalingsrettigheder nok i 2009 og 2011,
- klager er uforstående over for, at der mangler betalingsrettigheder, og
- kravet om, at man skal have betalingsrettigheder til rådighed for at få kompensation er urimeligt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 13. maj 2016 indsendt anmodning om kompensation og tildeling af nye betalingsrettigheder i medfør af bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Det fremgår af heraf, at klager har søgt kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteåret 2009 for mark nr. 26-4 på 18,78 ha og for støtteårene 2010 og 2011 for mark nr. 26-0 på 18,20 ha, alle beliggende i markblok nr. F 1 .

Landbrugsstyrelsen har den 20. december 2016 truffet afgørelse om afslag på kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteårene 2009-2011 til henholdsvis mark nr. 26-0 og 26-4. Indledningsvis har styrelsen bemærket, at klager ikke opfylder kriterierne for kompensation.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager ikke havde tilstrækkelige betalingsrettigheder til rådighed i 2009 og 2011, samt at det er et krav for at få enkeltbetaling, at man har betalingsrettigheder til rådighed i ansøgningsåret. Hertil har styrelsen bemærket, at klager har udnyttet alle sine betalingsrettigheder i 2009, og at klager ikke har fået inddraget sine betalingsrettigheder, som følge af at han ikke har søgt støtte til det pågældende areal. Styrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen ved afgørelse af 7. oktober 2016 har genoptaget klagers ansøgning om enkeltbetaling for 2011, og at alle betalingsrettigheder klager havde til rådighed i 2011 blev anvendt i den forbindelse. Af den grund har styrelsen anført, at klager heller ikke havde betalingsrettigheder til rådighed til udbetaling af kompensation for 2011. Styrelsen har yderligere bemærket, at klager fik støtte til mark nr. 26-0 for 2010, som følge af styrelsens afgørelse af 7. oktober 2016. Af den grund kan klager ikke få kompensation for mark nr. 26-0 for

2010. Styrelsen har henvist til § 2, stk. 2, og § 1, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

2.2 Klagers indhold

Klager har indledningsvis anført, at han ikke har mulighed for at undersøge, hvorvidt der var betalingsrettigheder nok til rådighed i 2009 og 2011. Hertil har klager anført, at der ikke blev overført betalingsrettigheder til anden side, hvorfor klager er uforstående over for, at der mangler betalingsrettigheder. Klager har yderligere anført, at klager i 2009 har handlet efter, at arealet i sikkerhedszonen på 18,75 ha ikke var støtteberettiget. Videre er klager uforstående over for, at der skulle være betalingsrettigheder til rådighed, for at compensation kan gives. Endeligt har klager anmodet om det materiale, som ligger til grund for Landbrugsstyrelsens afgørelse, herunder oversigter over hvilke betalingsrettigheder, der var til rådighed i perioden 2009-2011.³

Klager har ved telefonsamtale den 7. april 2017 samt i mail af 9. april 2017 afgivet yderligere bemærkninger til klagesagen. Heraf fremgår det, at klager fra 2009 og frem forpagtede 14,18 ha af sin søn, CVR-nr. F 2 . Det fremgår yderligere, at der i forbindelse med forpagtningen ikke blev overdraget betalingsrettigheder, da klager havde betalingsrettigheder nok, som følge af at Demmer-arealerne⁴ ikke var støtteberettigede. Hertil har klager bemærket, at de manglende betalingsrettigheder eventuelt kan være i sønnens CVR-nr. F 2 i 2009, 2010 og 2011. Endeligt har klager anført, at det ikke kan være rigtigt, at han i 2009 skulle have handlet efter lovgivning om compensation udarbejdet i 2015. Dertil har klager bemærket, at havde han vidst i 2009, at en EU-dom i 2015 fastslå lufthavnsarealer som støtteberettigede, ville klager have sørget for at have tilstrækkelige betalingsrettigheder. Der er derfor klagers opfattelse, at han bør få fuld compensation.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 20. april 2017 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har indledningsvis bemærket, at udbetaling af compensation reguleres i henhold til de forordninger og bekendtgørelser om udbetaling af direkte støtte, som var gældende for de støtteår, for hvilke der søges compensation. Hertil har styrelsen bemærket, at det derfor er en betingelse for compensation, at klager havde et tilsvarende antal betalingsrettigheder til rådighed. Styrelsen har endvidere bemærket, at det ikke er relevant for sagen, at klagers søn havde ekstra betalingsrettigheder til rådighed, da de ikke blev overdraget til klager, og derfor ikke har været til rådighed for klager i perioden 2009-2011. Styrelsens har i forlængelse

³ Landbrugsstyrelsen har den 20. marts 2017 sendt oplysninger om samt oversigt over klagers betalingsrettigheder for 2009-2011 til klager.

⁴ Arealer påvirket af EU-Domstolens afsagte dom af 2. juli 2015 i sag C-684/13 (Demmer).

heraf anført, at klager har udnyttet alle sine betalingsrettigheder i 2009 og 2011, hvorfor der ikke kan udbetales kompensation for disse år. Endeligt har styrelsen anført, at der ikke kan udbetales kompensation for 2010, da klager allerede har fået støtte til det pågældende areal for 2010.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle forholdet om klagers berettigelse til kompensation for støtteårene 2009 og 2011.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at der ydes kompensation til landbrugere, der i en periode fra 2008 til 2015 har rådet over landbrugsarealer med såvel landbrugsmæssig som ikke-landbrugsmæssig anvendelse, og som er ophørt med at søge direkte arealstøtte til de pågældende arealer, enten som følge af en afgørelse fra Landbrugsstyrelsen, eller som følge af udmeldinger og vejledninger fra Landbrugsstyrelsen i 2008 eller i efterfølgende år vedrørende de pågældende arealers manglende støtteberettigelse.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at kompensationsberettigede arealer er landbrugsarealer, som er en del af landbrugerens bedrift, hvor landbrugsaktiviteten ikke har været væsentligt hæmmet af udøvelsen af en ikke-landbrugsmæssig anvendelse, jf. EU-Domstolens afgørelse af 2. juli 2015 i sag C-684/13.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at der højst kan udbetales kompensation for et areal, som svarer arealmæssigt til de betalingsrettigheder, som er blevet inddraget af Landbrugsstyrelsen. Inddragelsen af betalingsrettighederne skal være en følge af, at landbrugeren ikke har søgt om direkte arealstøtte for arealer omfattet af § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at få kompensation for manglende enkeltbetaling for mark nr. 26-4 i støtteåret 2009 og for mark nr. 26-0 i støtteåret 2011.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at klager har udnyttet alle sine betalingsrettigheder for støtteåret 2009. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen ved sin afgørelse af 7. oktober 2016 har genoptaget klagers anmodning om enkeltbetaling for 2011, og at klager som en følge heraf, har udnyttet alle sine betalingsrettigheder for støtteåret 2011. På den baggrund vurderer nævnet, at klager ikke har

fået inddraget betalingsrettigheder som følge af, at klager ikke har søgt direkte arealstøtte til arealer omfattet af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1. Nævnet vurderer dermed, at klager ikke opfylder betingelserne for at få kompensation for manglende enkeltbetaling til mark nr. 26-4 i støtteåret 2009 og mark nr. 26-0 i støtteåret 2011, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker endeligt, at det forhold at klagers søn havde betalingsrettigheder til rådighed, ikke kan føre til et andet resultat, idet betalingsrettighederne ikke blev overdraget til klager, og derfor ikke har været til rådighed for klager i perioden 2009-2011.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 20. december 2016 om afslag på kompensation for manglende enkeltbetaling, for støtteårene 2009-2011 på A 1 , 7700 Thisted.